Incipit prologus in ſermoñ ſtēs de tpē Jacobi de voragine · Iſte iacobꝰ dr̄ fuiſſe frē petri comeſtoꝛis · qui ꝯpoſuit ſcholaſticā hiſtoriā · Et iſte iacobꝰ de voragine ꝯpoſuit hiſtoriā lombardicā

Humane labilis vite de curſus ſalubri erudicō ne nos monet rebus non incumbere periti tis: ſed ea ſemper operari in terris quorum fructus perſeuerat in ce lis · dicente domino · Operamini nō cibum qui perit ſed qui permanet in vitam eternā · Importuna igitur inſtantia fratrum nō improba te meritatis audacia me induxit vt de euangelijs dñicalibus que per anni circulū leguntur aliquā face rem copulationem ſermonū. Sed ꝗuis vires meas iudicij libra diſ cutiēs inueniam me ſcientie tenu is ⁊ ingenij tardioris: ſpero tamē ꝙ defectum meū ſupplebit diuina bonitas ⁊ coadiuuabit fraterna ca ritas · ⁊ excuſabit ſincera quā ge ro voluntas · De quolibet autē dñi cali euangelio tres ſermones ꝯpo ſui ad honorem indiuidue trinita tis ⁊ glorioſe virginis mr̄is · Quia vero in prima dominica aduentus non eſt idē euangelium apud om nes ſed diuerſimode dicitur a diu ſis · ideo in primo ſermone ipſius dominice ꝓpheticam aſſumpſi auc toritatē: in qua inducimur vt xp̄o aduenienti coꝛdis hoſpicium pre paremus ⁊ ſibi occurramus · p ob ſequia gratiaꝝ · Et quia oꝛdinem pre dicatorū diuina ſum miſeratione ꝓfeſſus: ideo ad ipſius beati do minici poſtulanda ſuffragia deuo tus aſſurgo · vt ſcilicet ipſe apud dei miſericoꝛdiam exorare dignet vt preſens opuſculum ad laudem ſuam dirigat ⁊ ad legentium vtili tatem conuertat ⁊ michi ad meri tum prouenire concedat · Amen ·

Explicit prologus.